

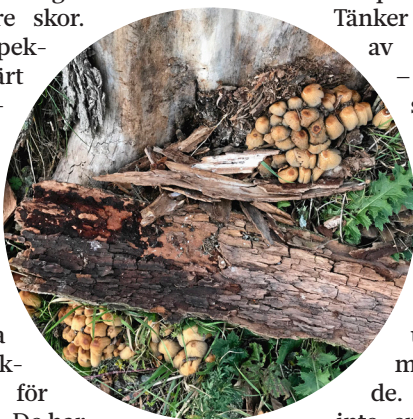
EN PILGRIMSVANDRARES BERÄTTELSE

Empatiska betraktelser från vägen

Pilgrimsvandringen för klimatet befinner sig i Skottland. I dag vandrar man från Dunbar till North Berwick. Samtidigt pågår vandringar runtom i Sverige som är knutna till den större.

Sofia Asthamn från Vadstena har vandrat en mil i veckan "i någon annans skor" och skrivit om upplevelsen – här är en av hennes berättelser.

Den tolfte milen i någon annans skor. En kammussla. Egentligen har den ju inga fötter och än mindre skor. Men dess perspektiv kan vara värt att uppmärksamma ändå, eller just för att det är så annorlunda.

JAG KAN verkligen inte mycket om dessa djur, men sökta information för att få en ingång. De har ett dubbelt skal som sitter ihop med ett slags gångjärn. Inuti finns en stark muskel de kan öppna och stänga skalet med och det är så de tar sej fram. Första utmaningen är att föreställa sej att ens livsrum är vatten. Tänker att fast mark under fötterna inte är så viktigt då, att det blir likt ett vikt-löst tillstånd. Rakt motsatt mot att vara ett träd. Jag föreställer mej att nudda täspetsarna med fingertopparna och att den rörelse jag kan är att liksom öppna och stänga kroppen. För mej klumpigt och begränsande, men något helt annat för en varelse anpassad för just detta. På något sätt är det när jag tänker att den kanske kan göra lekfulla piruetter i vattenet den blir någon att relatera till.

ETT HOT ÅR försurningen som gör att den får svårare att bilda sitt skal. Jag kan inte föreställa mej hur musslan själv upplever det, men börjar tänka på vår egen hud. En fantastisk dokumentär heter "A skin too few" och handlar om gitarristen, låtskrivaren och sångaren Nick Drake. Det är

hans systems beskrivning tror jag; en hud för lite. Den sårbarheten var säkert grunden till poetiska texter och finstämda melodier, men också till depression och för tidig död. Kammusslan kan inte trösta sej med att han kanske blir en bättre poet. Om det verkligen bokstavligen skulle handla om vår hud... En mycket obehaglig tanke.

EN UNDERART (tror jag) kallas pilgrims Musslor och deras skal är symbol för St Jakob och pilgrimsvandring till Santiago. Kanske mest för att det är lätt att hitta sådana skal på stränderna där.

Tänker på betydelsen av ordet pilgrim – främling. Det som lever under ytan i havet är kanske det vi har allra svårast att relatera till och därmed upplever som mest främmande. Vi verkar ofta inte ens tro att det kan känna eller uppleva någonting. Att vi inte förstår borde inte vara en ursäkt för att klampa in. Tvärtom borde man vara extra varsam då. Mina vandringar är övningar i att vidga den krets jag känner empati för. Ett försök att tillväxa i omsorg. Men jag tänker också att vi inte bara ska vara rädda om de vi känner någonting för. Vi behöver också ha en idé om vad för slags värld vi vill leva i och agera utifrån det oavsett känsla. Musslan har rätt till sitt skal oavsett hur långt ifrån verkligheten mina fantasier om hur det är att vara mussla hamnar.

SOFIA ASTHAMN
TEXT OCH FOTO

Läs mer om projektet här:
www.battrevarld.nu/en-mil-i-nagon-annans-skor/

Följ den stora vandringen:
www.walkforfuture.se

Sofia Asthamn.

Bilder från veckans vandring.

Tidigare veckor har Sofia vandrat som:

- Vandringsvecka 1.** Det blev svarta tygskor med neongröna snören. En ung man, 22 år, i Kanada under värmeböljan.
- ... **2.** Någon som inte har skor men stora fötter. En isbjörnhona med två ungar.
- ... **3.** Skorna blev handsydd, italienska läderskor för ett antal tusen. Jag provade att vara en rik man, en som har mycket att förlora på omställning.
- ... **4.** Jag provade att gå en mil med Jesus.
- ... **5.** Slitna, hemmagjord sandaler. Jag var en 14-årig flicka i Kenya som skickats iväg med familjens få överlevande getter för att söka bete. Henne mötte

- jag när jag googlade på klimatflykting och hittade en podd om Afrikas horn. Där har det inte regnat på ett år.
- ... **6.** Åter någon som egentligen aldrig har skor och som aldrig skulle få för sej att gå en mil men däremot färdas betydligt längre i luften. Jag försökte vara en svartvit flugsnappare.
- ... **7.** Pumps med lite lägre och bredare klack denna gång. Jag provade att vara en klimatförnekande riksdagspolitiker.
- ... **8.** Den här mannen är barfota. I Funafuti – en korallatoll i önationen Tuvalu i Stilla havet. Han är 53 år, lyckligt gift med tre vuxna barn och flera barnbarn. Men hans hem och hans land kommer snart att ligga under vatten. Han ser landremsan

- krympa och den redan svårbrukade jorden förstöras av salt och kan ingenting göra.
- ... **9.** En med pälsbeklädda trampdynor som skydd mot kyla har jag läst. Fjällräven. Inte klädmärket.
- ... **10.** En responsförnekare alltså en som känner till klimatkrisen och tror på den, men agerar som om den inte fanns eller inte vore så allvarlig. Som de allra flesta i exempelvis Sverige skulle man kunna säga.
- ... **11.** Grova arbetskängor denna gång. Jag provade att vara brandman under någon av de extrema skogsbränder som härjat i Australien.
- Vill du läsa samtliga berättelser? Leta upp Sofia Asthamn på Facebook, där finns texterna.